

11. 10. 1911

46847

2

Slovenske narodne pesmi

nabral in harmoniziral

Alojzij Mihelčič,

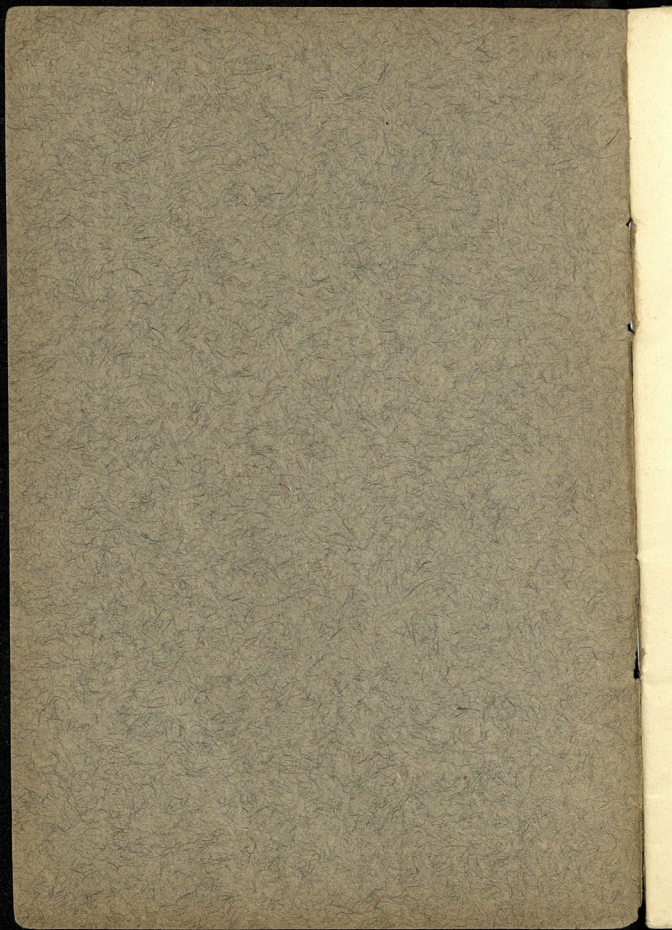
organist v Metliki.

1911.

Tisk Zadrुžne tiskarne v Ljubljani.

Vse pravice pridržane.

Slovenske narodne pesmi

nabral in harmoniziral

Alojzij Mihelčič,

organist v Metliki.

1911.

Tisk Zadružne tiskarne v Ljubljani.

Vse pravice pridržane.

46847

030033006

1.

Počasí.

1. Vo - di - ca med go - ra - mi Šu - mi po
2. Na kra - jih tam sto - ji - jo Ju - na - ki

1. goz - di - ču, Šu - mi tam med me-
2. cen - je - ni, Za me - jo se bo-

1. ja - mi, Po dol - gem trav - ni - ku.
2. ri - jo, Pre - sr - čni in zve - sti.

3.

Tud' Jankota tja žene,
Ker mu za dom velja ;
Se ne boji peklene
Moči sovražnika.

4.

Marjanco še objame,
Preljubo sestrico ;
In puško krasno vzame
Opaše sabljico.

5.

Več mes'cev je preteklo,
In Jankota ni več.
Je sestri nekaj reklo,
Da vmoril ga je meč.

6.

Gre prašat tja vodico :
Kje nek' je bratec moj ?
Pozabil je sestrico,
Prišel bo saj nocoj.

7.

Tu bodem ga čakala,
Da jutro zazori ;
Se vedno bom jokala,
Če Jankota več ni.

8.

Marjanca je čakala,
Ni bilo brata več,
In zopet je prašala :
Povej studen'c dereč !

9.

Al' neseš morebiti
Mi brata solzico ?
Si videl ga solziti
Za svojo sestrico ?

10.

In val rudeč priteče,
Iz njega zašumi :
Te kapljice rudeče
Vmorjenih, glej, so kri.

11.

Tud' brateca solziti
Sem videl solzico,
Sem videl ga vmoriti
In pasti v vodico.

12.

Marjanca zvestomila,
Oj revca omedli.
Ljubezen močna sila
Za bratom jo drvi.

Zapisal v Štangi.

2.

Mirno.

1. V Lju - bljan' - co pri - dem čez go - ro, Od
2. Pre - den se bom na pot po - dal, Za - en

1. do - ma jem - ljem že slo - vo; Od o - če - ta,
2. li - ter vin - ca bom še dal, Svo - jim pri - ja - tlom

1. ma - te - re, od svo - je lju - be že - lost - ne.
2. glaš na - lil svo - jo de - kle star - šem zro - čil.

3.

V Ljubljanco pridem prav vesel,
 Od doma jokati sem začel,
 Vrgel sem svojo obleko preč,
 Prepasal ta vojaški meč.

4.

Če boš kaj časa v Ljubljanci stal,
 Kaj za-en «cahen» mi boš dal?
 Puška bo trdo pokala,
 Ti se boš dekle jokala.

Zapisal v Štangi.

3.

Zategnjeno.

1. Pri - šle so no - ve no - vi - ce, Čez te
 2. Zdaj se pa ne bom več skri - val, Tol' - ko

1. fan - te in fan - ti - če: Naj bo, naj bo
 2. mra - za več u - ži - val. Saj to vem, da u -

1. star al' mlad, Vsak bo mo - ral bit' sol - dat.
2, šel ne bom, V ro - ke gvi - šno pri - šel bom.

3.

Zdaj so me pa že dobili,
Prav trdo so me vklenili.
Ko me trdo vklenejo,
Me v belo Ljubljano peljejo.

4,

Ko me v Ljubljano pripeljajo,
Tam me pa v kasarno dajo.
Ko me v kasarno denejo,
Potelj me vizitirajo.

5.

En «avptman» pa že pravi:
Ta je že ženir ta pravi;
Šel bo zdaj v kasarnico,
Vzel si svojo puškico.

Zapisal v Štangi.

4.

Lahno.

1. Oj sre - čne so rib' - ce, ki v vo - di
2. Na o - ni kraj Sa - ve tam lep - ši

1. pla - va - jo. Ve - se - le so
2. je po - lje. Na o - no stran

1. ptič'-ce, Ki vzra-ku le - ta - jo.
2. Sa - ve, Do - mov - je mo - je je,

3.

Brodnika bom poklical,
Brodnika Gašperja;
Mi čolnič bo odvezal,
Da čez se peljeva.

4.

Oj, Gašper, oj, Gašper,
En tolarček imam;
Čez Savo me prepelji,
In celega ti dam.

5.

Glej, trdo sem ga služil,
Okrogli ta denar,
Da vidim domačijo,
Mi ni za njega mar.

6.

Saj jo bom zadnjič videl,
Saj grem le po slovo;
In jutri že na laško
Mi odmaširamo.

7.

Vojaški boben poje,
In fantje vriskajo,
In vsem prijatlom svojim
Že roke stiskajo.

Zapisal v Štangi.

5.

Zategnjeno.

1. Tam so štir-je fan-ti vsi vze-le-nem gvan-ti.
2. Ljublján'co so maši-ral' Šen-pe-ter-sko ka-sar-no.

1. Še ti, še ti, še ti so je-ger-čki.
2. Pred «avp-ma-na», pred «o-ber-ajt-ma-na».

3.

Starši ljubeznivi
Saj vi niste krivi,
Da jaz, da jaz,
Da moram bit' soldat.

Zapisal v Štangi.

6.

(Besede: S. Gregorčič.)

Zmerno.

1. Si - no - či je pe - la Ko slav - ček lju -
2. Si - no - či cve - to - ča Ru - de - ča ko

1. bo, Ko slav - ček lju - bo, Ko slav - ček lju -
2. kri, Ru - de - ča ko kri, Ru - de - ča ko

1. bo. Za - kaj pa je da - nes ro - sno nje o -
2. kri. Za - kaj pa jej da - nes o - bra - zek ble -

1. ko? Ro - sno nje o - ko? Pa za - res.
2. di? O - bra - zek ble - di? Pa za - res.

3.

Imela je vrtec,
Oj vrtec krasan;
Ko davi je vstala,
Bil cvet je obran.
Pa zares.

4.

Oh cvetje je rahlo,
Čez noč se ospe;
A žal je še meni
Po njem o dekle.
Pa zares.

5.

Tja doli po polji,
Pa stopa nekdo,
On cvet je potrgal,
Zdaj uka glasno!
Pa zares.

Zapisal v Metliki.

7.

Lahno.

1. Bog je pa stvar-nik moj, stva - ril me je na svet,
2. An - gel - ček va - ruh moj, va - ruj me še no - coj,

1. stva - ril me je na svet, mo - ral bom vmret',
2. va - ruj me še no - coj, an - gel - ček moj,

1. stva - ril me je na svet, mo - ral bom vmret'.
2. va - ruj me še no - coj, an - gel - ček moj.

Zapisal v Rosalnicah.

8.

1. Tri ti - či - ce, tri ti - či - ce mor - je ob - le.

1. te - le, tri ti - či - ce, tri ti - či - ce mor - je ob - le.

1. te - le. 2. Pr - va no - si, pr - va no - si, kla - sek od še -

2. ni - ce. Dab' ga Bog dal, Dab' ga Bog dal, Na - še po - lje be - lo.

3.*

Druga nosi vinsko jagodico
Da b' ga Bog dal,
Zelene naše gore.

4.*

Tretja nosi zdravje in veselje
Da b' ga Bog dal,
Zdravo in veselo.

Zapisal pri Treh Farah.

* Poje se po sekiricah druge kitice (2).

9.

Polagoma in zategnjeno.

Spa - zi - la sem Jan - ka Spi - sa - ne - ga
Kad sem ga spa - zi - la, Ve - se - la sem

gan - ka, Spi - sa - ne - ga gan - ka.
bi - la, Ve - se - la sem bi - la.

Kad sem̄ mu spazila,
Zlat prsten na roki,
Zlat prsten na roki,
Žalostna sem bila.

Zapisal v Adlešičih.

Besedilo nahaja se tudi v «Bisernicah».

10.

Mirno.

En pa - stir - ček krav' - ce pa - sel Po ze -
Za njim pri - de mla - da de - kle, Ga po -

le - nem trav - ni - ku. En pa - stir - ček krav - ce
zdra - vi prav le - po. Za njim pri - de mla - da

pa - sel po ze - le - nem trav - ni - ku.
de - kle, ga po - zdra - vi prav le - po.

«Kaj pastirček tukaj delaš?
Doma pa ohcet imajo.»
Ko pastirček dam prižene,
Mlada dekle gre za njim.
Ko pastirček v hišo stopi,
Pa pozdravi svate vse.
Pa pozdravi svate vse,
Svoje matere pa ne.

Svatje so pa vprašali:
«Katera tvoja mati je?»
«Tista je pa moja mati,
K' ma krancel ves zelen».
«Če sem jaz pa tvoja mati,
Naj se mi krancel posuši,»
Komaj to je zgovorila,
Bil je krancel posušen.

Zapisal v Štangi.

11.

Počasi.

Lju - bi o - čka, lju - ba mam' - ca,
Ker ste me - ne gor zre - di - li

Lju - bi o - čka lju - ba mam' - ca,
Ker ste me - ne gor zre - di - li

Vas za - hva - lim prav le - po.
In u - či - li prav le - po.

Vas za - hva - lim prav le - po.
In u - či - li prav le - po.

Zapisal v Štangi.

12.

Lahno.

1. Sto - ji, sto - ji rav - no po - lje, Na
2. Ta pr - va rož' - ca je le - ta: Ta

1. njem so ra - sle rož' - ce tri.
2. ru - me - na še - ni - či - ca.

3.

Ta druga rož'ca je le-ta:
Preljuba vinska trtica.

5.

Ta tretja rož'ca je le-ta:
Ljuba Devica Márija

4.

Pri vsaki sveti maši b'la
Za le-to sveto Rešnjo Kri.

6.

Nam je rodila Jezusa,
Tega kralja nebeškega.

Zapisal na Lokvici.

13.

Živo.

1. O - sta - ni, sin - ko Jan - ko, tu, Jan - ko, tu,
2. Ne mo - rem, maj - ka, o - sta - ti, o - sta - ti,
3. Vi - le mi sr - ce zva - bi - le, zva - bi - le,

1. o - sta - ni, sin - ko Jan - ko, tu!
2. ne mo - rem, maj - ka, o - sta - ti.
3. vi . le mi sr - ce zva - bi - le!

Zapisal na Lokvici.

14.

Počasi.

Oj, I - ve, knam na kres! Oj, I - ve,

k nam na kres, k nam na kres!

2. 4.

S'noči si nam obečal,
Da boš z nami kresoval!
[Oj Ive, k nam na kres.]

Saj nisi stari dede,
Da bi doma pekel hlebe.
[Oj Ive, k nam na kres!]

Zapisal v Rosalnicah.

15.

Zmerno.

Pre - lju - bi ti že - nin, spremnjen je tvoj

stan, tvoj le - dih ve - sel - je je sto - pil' na

stran. Je z Bo-gom za - čet, naj z Bo-gom kon-

čan, Pa bo - de - ta sre-čna vsak dan.

So ptičice pele,
 Pojejo še zdaj.
 So rož'ce cvetele,
 Cvetejo še zdaj.
 Ne smemo na svet',
 V sovraštvu živet',
 Če hočemo srečno umret'.

Zapisal v Štangi.

16.

1. E - na pti-čka pri-le-te - la,
2. Prav pre - le-po je za-pe - la,

Počasni.

1. E - na pti-čka pri - le - te - la,
2. Prav pre - le - po je za - pe - la.

1. Iz de - že - le Šta - jer - ske.
2. Od Ma - ri - je Je - zu - sa.

1. Iz de - že - le Šta - jer - ske.
2. Od Ma - ri - je Je - zu - sa.

3.

Al s' jo, ptička, zmišljevala,
A s' jo peti slišala.

5.

Pela sta jo dva zidarja,
Ko sta cerkev zidala.

4.

Jaz jo nisem zmišljevala,
Sem jo peti slišala.

6.

Jezus je na križu visel
Cele božje urce tri.

7.

In nič druž'ga ni govoril
Kakor sedem besedij.

8.

Svojo mater je izročil
Ljub'mu svet'mu Janezu.

9.

Svojo dušo je izročil
Gor Očet' nebeškemu.

Zapisal v Štangi.

17.

Mirno.

1. Ma - ri - ja je po po - lju šla, Je
2. Pu - šel - čke je de - la - la, Mo-

1. dro - bne rož - ce bra - la.
2. čno je b'la ve - se - la.

3.

Fantom jih je dajala,
Močno je naročala.

4.

Bodite čistega srca!
Za vas bom jaz prosila.

5.

Marija je po polju šla,
Je drobne rož'ce brala.

7.

Dekletom jih je dajala,
Močno je naročala

6.

Venčke je spletala,
Močno je b'la vesela.

8.

Bodite čistega srca!
Za vas bom jaz prosila.

Zapisal v Štangi.

18.

Občutno.

1. En o - čka i - ma sin - čke tri,
2. Ta pr - vi sin je bil štu - dent,

1. da b' mu kaj po - ma - ga - li, da b' mu kaj po -
2. je štu - di - ral o - sem let, je štu - di - ral

1. ma - ga - li na nje - go - ve sta - re dni.
2. o - sem let, ta tri - naj - sto mo - ral vmret'.

3.

Ta drugi sin je bil soldat,
Je selciral dvanajst let,
Je selciral dvanajst let,
Ta trinajsto moral vmret'.

4.

Ta tretji sin je bil bolan,
On je ležal leto dan.
On je ležal leto dan,
In si smrti prosil sam.

5.

Po dnev' je klical Jožefa,
Po noč' ljubega Jezusa,
Jezus, Jezus, Jezus moj,
Naj sem živ in mrtev tvoj!

Zapisal v Metliki.

